

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Lærerantallet kan anslås til 5.000-6.000 deltidslærere svarende til ca. 2.000 heltidsstillinger.

Spm. nr. 535

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (31/3 82) af:

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

»Hvad vil idrættens minister gøre for at forhindre, at Mølleåens Golfklub med over 500 aktive medlemmer tvinges til at lukke på grund af ændrede økonomiske vilkår i forbindelse med en restriktiv fortolkning af fritidsloven?«

Begrundelse

Det kan umuligt være i overensstemmelse med den netop forelagte redegørelse om regeringens idrætspolitik, at en golfklub, der er startet for få år siden, og som gennem en stor indsats fra frivillige har formået at opbygge en fin aktivitet, ikke mindst blandt en stor gruppe børn og unge, og som endvidere har foretaget store investeringer i anlæg af baner, nu skal tvinges til at lukke. Der henvises i øvrigt til artikel i Berlingske Tidende den 31. marts 1982.

Besvarelse (23/4 82):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Som minister for idræt er jeg enig med spørgeren i, at Mølleåens Golfklub befinder sig i en beklagelig situation.

Denne sag og en række beslægtede sager om foreningers anvendelse af statsejede arealer eller anlæg – herunder afgrænsningen af begrebet »anlæg« – er af ganske kompliceret natur. Jeg vil derfor med henblik på at opnå tilfredsstillende, ensartede regler rejse sagen over for miljøministeren.

Spm. nr. 536

Til *finansministeren* (31/3 82) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Vil ministeren bekræfte, at Danmark ved at finansiere sit betalingsbalanceunderskud i ECU ville have kunnet spare et væsentligt beløb?«

Begrundelse

En besparelse på 10 mia kr. har været nævnt.

Besvarelse (26/4 82):

Finansministeren (Heinesen):

I en skrivelse af 2. april 1982 er besvaret et spørgsmål fra finansudvalget om samme emne. I denne skrivelse, som vedlægges, understreges det, at markedet for ECU-obligationer og -lån er meget lille, og de regneeksempler, som er anført i EF-avisen nr. 4 og danner baggrund for spørgsmålet frem til marts 1979, forudsætter, at man kunne have lånt et samlet beløb svarende til over 30 mia kr. i ECU. Der er indtil nu kun emitteret få af denne slags lån, idet investorernes interesse har været begrænset.

Staten må nødvendigvis i vidt omfang af finde sig med investorens valutapræferencer og nationale myndigheders regulering af anvendelse af deres valuta i låneforhold. I de senere år har markederne for dollarlån, især variabelt forrentede banklån, været de mest likvide. For nogle af de optagne banklån gælder, at man i lånets løbetid kan omlægge det til andre valutaer (dog ikke til alle de valutaer, der indgår i ECU, eller til ECUen selv), men i de konkrete situationer har man sjældent fundet det muligt at skønne over valutakursudviklingen sammenholdt med renteforskelle så sikkert, at man kunne sige, at en omlægning var velbegrundet.

Det, der har domineret udviklingen i den periode, som EF-avisen ser på, er, at dollarkursen er steget langt mere, end de fleste havde ventet, fra ca. 5,20 kr. til omkring 8 kr. pr. dollar eller over 50 pct.

Efterfølgende kan man nok konstatere, at det kunne have været en fordel i de senere år at have lånt noget mere i andre valutaer, men man kan naturligvis ikke heraf slutte, at det også i fremtiden gælder om at holde sig fra dollars – snarere tværtimod.

Endelig skal det fremhæves, at ECUen må anses for en helt acceptabel låneenhed, som vil kunne benyttes, hvis og når markedssituationen tilsiger det.

Bilag

FINANSMINISTERIET

København, den 2. april 1982